

plekken — werkplaats, bureau of laboratorium — ons tot nut of genot begeleidt, ieder naar zijn aard verheffen kan. Men moet dergelijke observaties niet verdringen, dan zou de dwaze uitdrukking: „ik heb geen verstand van kunst” wel versleten raken. Wie het publiek nauwkeurig gadeslaat, ziet hoe de van buiten af geïnjecteerde kunstliefde, resultaat der tegenwoordige beschavende opvoedingsmethoden, bijna alle begrip van het verband tusschen de beweging in de kunst en de menschheid uitsluit.

Om nu hier en daar een greep te doen: In de eerste zaal hangen stillevens o.a. van Floris v. Schooten en Fl. van Dyck. De bekoring van dit vroege werk, is als die van een stroef-ernstig gedaan kinderverhaal. Dan het buitengewone stilleven van Angel (Coll. Gosschalk) — van kloeken kleur en bouw, de hollandsche geest op zijn best. 't Doet denken aan een van die gezond geconstrueerde dorpsstorens, met den hoogen houten kan als 't ware gegrondvest naast den schotel rondbelegd met volroode kreeftjes. Van P. Claesz. en Heda calvinistisch nuchter geziene, doch kieskeurig geschilderde stillevens. Na 't zaaltje met de verschillende bloemstukken, te midden van wat burgerlijke, zelfingenomen schilderessen als A. Hendriks — twee verrukkelijke schilderijtjes van den liefdevollen spotter Bakker Korff. Met flitsende toetsjes als gemaald, geestig beschrijvende staaltjes uit de overdreven weelderigen, ietwat mufte hollandsche huishouding midden 19e eeuw, de overtollige ditjes en datjes omwademd door geurtjes van likeurtjes en gedroogde kruiden. Behalve van den teederen Mankes, zijn er enkele stillevens die meer als toevallige verschijningen, dan als vertegenwoordiging van stillevenschilders aandoen (Breitner, Tholen, Thorn Prikker e.a.). Ook heeft Fl. Verster onder meer hier een napje met eieren waarin het ei aandoet als zinnelijk levensverschijnsel waaruit zoo dadelijk het gezonde kuiken barsten zal. Dan het laatste zaaltje, waarin vooral het aantrekkelijk stilleven met beeldje, in een bijna hysterisch vroom interieur, van Jan Sluijters treft.

C. S.

TENTOONSTELLING „KUNST AAN HET VOLK”.

De Vereeniging „Kunst aan het Volk”, die zoo menige geslaagde tentoonstelling organiseerde, hield in de afgelopen maand een expositie die een overzicht gaf van wat, in de laatste vijftig jaar, ons land op het gebied van interieur-kunst en kunstnijverheid heeft gepresteerd. En de vergelijking van de oude en moderne beeldhouwkunst, die het uitgebreidst vertegenwoordigd was, deed ons zien hoe het naturalistische beeld langzamerhand tot het schier constructieve is gekomen.

Ook de meubelkunst van Dr. Cuijpers, langs Berlage, v. d. Bosch, Penaat,